

- 2) Член 2, параграф 1 от Директива 2006/126, както и членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държава членка да наложи санкция на лице, което, макар да е изпълнило предвидените в тази директива условия за издаването на свидетелство за управление, управлява моторно превозно средство на нейна територия, без да притежава свидетелство за управление в съответствие с изискванията на предвидения в посочената директива образец на свидетелство за управление, и което до издаване на такова свидетелство за управление от друга държава членка може да докаже съществуването на своето право на управление, придобито в посочената друга държава членка, само посредством издадено от нея временно удостоверение, при условие че тази санкция не е непропорционална в сравнение с тежестта на разглежданото деяние. При преценката на сериозността на извършеното от съответното лице нарушение и на тежестта на санкцията, която следва да му се наложи, запитващата юрисдикция следва да вземе предвид като евентуално смекчаващо обстоятелство факта, че съответното лице е придобило в друга държава членка право на управление, удостоверение от наличието на издадено от посочената друга държава членка удостоверение, което преди изтичането на неговия срок на валидност по правило ще бъде заменено по искане на заинтересованото лице със свидетелство за управление в съответствие с изискванията на предвидения в Директива 2006/126 образец на свидетелство за управление. В рамките на своя анализ посочената юрисдикция трябва да разгледа и въпроса в каква степен съответното лице е представлявало реална опасност за пътната безопасност на нейната територия в конкретния случай.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri**

(Дело C-201/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Член 27 — Способ за защита — Обхват на съдебния контрол — Член 29 — Срок за осъществяване на прехвърлянето — Неосъществяване на прехвърлянето в определения срок — Задължения на компетентната държава членка — Прелинаване на компетентност — Изискване за решение на компетентната държава членка)

(2017/C 437/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri

в присъствието на: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Диспозитив

- 1) Член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че ако не се извърши прехвърляне в шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент, компетентността автоматично прелинава към молещата държава членка, без да е необходимо компетентната държава членка да отхвърли задължението си за поемане на отговорност или за обратно приемане на засегнатото лице.

- 2) Член 27, параграф 1 с оглед на съображение 19 от Регламент № 604/2013 и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила следва да разполага с ефективен и бърз способ за защита, който да му позволява да се позове на изтичането на шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от посочения регламент, настъпило след приелането на решението за прехвърляне. С признаването от национална правна уредба като разглежданата в главното производство на правото на такъв кандидат да се позове при обжалване на решението за прехвърлянето му на обстоятелства, настъпили след приелането на това решение, е изпълнено задължението да се предвиди ефективен и бърз способ за защита.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (пети състав състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град (България) — „Българска енергийна борса“ АД (БЕБ)/Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР)

(Дело C-347/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Директива 2009/72/ЕО — Членове 9, 10, 13 и 14 — Регламент (ЕО) № 714/2009 — Член 3 — Регламент (ЕС) № 1227/2011 — Член 2, точка 3 — Регламент (ЕС) 2015/1222 — Член 1, параграф 3 — Сертифициране и определяне на независим преносен оператор — Ограничаване на броя на лицензиантите за пренос на електрическа енергия на територията на страната)

(2017/C 437/13)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Българска енергийна борса“ АД (БЕБ)

Ответник: Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР)

Диспозитив

Членове 9, 10, 13 и 14 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, член 3 от Регламент (ЕО) № 714/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1228/2003, член 2, точка 3 във връзка със съображение 3 от Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия, както и член 1, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2015/1222 на Комисията от 24 юли 2015 година за установяване на насоки относно разпределянето на преносната способност и управлението на претоварването допускат при обстоятелства като тези в главното производство национално законодателство да ограничи броя на лицензиантите за пренос на електрическа енергия за дадена територия.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.